सानर 76,1. सत्यधर्मन् 18,34,8. सत्यसव 36,18. विस्वार् AV. 8,87,2. प्रसवानामधियति: 24,1. 4,25,8. 6,68,8. 14,1,47. 12,2,48. 13,2,36. Air. Ba. 1,16. 7,20. Çar. Ba. 1,1,2,17. 7,4,8. 5,3,4,7. 6,3,4,19. 13,4,2,6. TS. 1,1,40,2. 2,1,6,3. Kauc. 128. 133. Kirs. Ça. 5,2,14. 7,5,15. Âçv. Gars. 1,15,2. 20,7. Âtharvaņa Ind. St. 3,243,a. सवितु: साम ebend. steht dem Sternbild Hasta vor 1,99. einem Metrum 8,257. fg. unter den 12 Âditja MBs. 1,2523. Harv. 176. 12456. 14167. VP. 122. Bric. P. 6,6,37. der Sonnengott Harv. 372. अत्रवाक्ता सवित्रासीत्सावित्रा अन्सवाद्यु MBs. 5,3770. Bric. P. 6,18,4 (seine Gattin Preni). 8,18,14. Varis. Bas. S. 1,1. 60,19. Herr der 11ten Tithi 99,1. als Vjāsa VP. 272. Verz. d. Oxf. H. 52,a,31. 80, a,11. — 3) die Sonne Ak. 1,1,2,32. H. 95. Haris. 1,35. MBs. 3,2933. R. 4,44,26. Suça. 1,22,3. 2,160,11. Megs. 68. Ragh. 4,1. 9,50. Kumāras. 5,20. Rr. 1,16. Çik. 57,2. Vikram. 20. Varis. Bas. S. 3,2. 28,17. Spr. (II) 1806. 6060. Bric. P. 8,3,23. Hir. 17,21. — Vgl. सावित्र.

2. सिवत्र (von 1. सिवत्र) als Sonne erscheinen: विधुर्पि सिवतर् ति Spr. (II) 6960.

सवितर्क (2. स + वि°) adj. (f. ब्रा) von Nachdenken begleitet Jogas. 1,42. ंम् adv. nachdenkend Makés. 30,11. Çiz. 33,11.

सवितृतन्य m. der Sohn des Sonnengottes, Saturn VARAH. BRH. 14,8. सवितृत्त m. ein Mannsname Kaç. zu P. 5,3,88.

सवित्र्वेवत und ेर्वेवत m. das water Savitar stehende Nakshatra Hasta H. 112 (vgl. Comm.).

संबित्युज m. der Sohn des Savitar: क्रिएयपापि Ind. St. 3,459. सिवित्यमूत adj. von Savitar geheissen, — angetrieben TS. 5,1,6,1. Çar. Ba. 1,1,3,17. 2,5,4,5. 3,2,3,25. Pankav. Ba. 16,5,6. Davon ेता f. nom. abstr. Çar. Ba. 12,7,2,17. Çâğku. Ba. 9,5.

सिवत्स m. Hypokoristikon von सवित्रदत्त Kiç. zu P. 5,3,83.

सिवत्सृत m. = सिवतृतन्य VABAB. Bas. 20, 9. ेद्न n. Sonnabend VABAB. Bas. S. 104, 64.

सर्वित्र (von सू) n. (कर्षो) P. 3,2,184. Vop. 26,169.

सवित्रिय adj. von 1. सवित्र ÇKDa. nach Sidde, K.

सवित्री (von सू) f. 1) Mutter H. 558. Halis. 2,849. Kuminas. 1,24. फलस्य so v. a. Bewirkerin Kin. 3,5. — 2) N. pr. einer Gottheit Ind. St. 3,243,a; vielleicht fehlerhaft für सा.

सविद्य (2. स → विद्या) adj. 1) gelehrt Spr. (II) 1926. Riéi-Tar. 5, 178. — 2) denselben Studien obliegend: संगोत od. i. संगोत्र und सविद्य Vop. 6,5.

सविद्धत (2. स + विद्धुत) n. Donnerwetter AV. 4,15,16.

सविध (2. स + विधा) 1) adj. von derselben Art AV. Pair. 3, 64. — 2) n. Nähe AK. 3,2,16. H. 1450. Halis. 4,8. जिमासिट्यं पुंसी सविधमन-वर्ष सुसरित: 8pr. (II) 1769. सविधमारत्य Katrâs. 53, 30. Verz. d. Oxf. H. 257, a.s. am Ende eines comp. (das vorangehende Wort behält seinen Ton nach P. 6,2,23) 258, a,18. Comm. zu Naise. 22,45. fg. मृद्धं के der Nähe der Madra P. 6,2,23, Schol. सविधे in der Nähe Spr. (II) 5917. 7349. Kiviapa. 127,14. fg. (= Sis. D. 260,13. fg.). Sis. D. 59,8. am Ende eines comp. Riés-Tas. 6,206. Vers. d. Oxf. H. 177, b,18. सविध am Anf. eines comp.: विश्वीरिक्षा (könnte nur hier adj. sein)

Milatin. 7,14. सविधापात Riéa-Tar. 3,281. ्सविधस्य 4,279. — 3) सविधम् adv. = विधिवत् vorsehriftmässig Baie. P. 3,3,8.

स्विन्य (2. स + वि॰) adj. wohlgezogen, bescheiden, anspruehlos Rt. 6,21. Spr. (II) 3898. ्म adv. 2493. Vikaam. 86,16. Katuis. 24,116. Paab. 77,16. Duûntas. 68,18. 76,3. Pankat. 47,1. Hit. 8,6.

-सिविभास m. als N. einer Sonne VP. 632, N. 6 fehlerhaft für विभास; vgl. Tairt. Àn. 1,7,1. 16,1.

सविशेष (2. स + वि॰) 1) adj. a) Besonderheiten —, specifische Eigenschaften besitzend Sarvadarganas. 49,17. 51,20. fg. — b) ausserordentlich, absonderlich, ungewöhnlich: सङ्ग Kumaras. 1,27. वर्ष Katulas. 22, 69. खात 35,118. तेलस् 45,89. पर 50,102. Sadde. P. 4,20,a. — c) einen Unterschied machend, die Leute nach Verdienst schätzend: स्वामिन् Hit. 55,13. — 2) ॰म adv. a) mit allen Kinzelnheiten, gans genau Hariv. 7033. सर्व स॰ तस्मे निवद्यती Райат. ed. orn. 55,25. — b) in gans besonderer Weise, über die Maassen, in hohem Grade, vorzüglich MBH. 3, 11966. Hariv. 7144. R. 2,22,1. Kumaras. 5,38. Katulas. 31,72. Hit. 27, 5. ed. Johns. 1220. am Anf. eines comp. ohne Flexionszeichen: सविशेषकात Ragh. 16,53. Katulas. 94,20. सविशेषतरम् Hariv. 8278. R. Gorr. 1,71,13. प्राप्नोति तथ स॰ in noch höherem Maasse, noch mehr Spr. (II) 4617.

सविशेषक adj. nebst der Besonderheit Bulsulp. 1.

सविशेषण (2. स + वि°) adj. mit näheren Bestimmungen (Attributen u. s. w.) H. 242. ेत्र्यक n. eine aus lauter Attributen bestehende Metapher Klylde. 2,82.

सविष (2. स + 2. विष) 1) adj. mit Gift versehen, giftig: eine Schlange H. 1312. मिताला Suça. 1, 186, 1. eine Wunde 2,6,12. vergiftet: श्रात्य Çîu. 136. श्रञ्ज Spr. (II) 3238. — 2) eine best. Hölle Jién. 3, 223.

संवीमन् (von 2. सु) n. Geheiss, Antrieb, Leitung; nur im loc. Naien. 4,8. Nin. 6,7. प्र बाह्र संज्ञाक्सविता सर्वीमनि हुए. 4,83,8. सर्वितुः सर्वीम-नि स्पष्ट स्याम 6,71,2. 10,36,12. 64,7. 8,18,1. VS. 4,25. Çâñau. Çn. 8,18,6.

सँवीर (2. स + वीर) adj. mit den Zugehörigen TBa. 3,1,2,2. सँवीर्घ (2. स + वीर्घ) adj. 1) mit Eraft begabt TS. 3,3,3,3. Kars. 29, 7. Çises. Gres. 6,4. — 2) gleiche Eraft habend: ट्रेवो ट्रेवें! सर्वोर्घ: VS. 28,3. Çar. Ba. 5,3,4,28.

सवीर्यर्से n. nom. abstr. zu सवीर्थ 1) TS. 5, 2, 9, 2. प्राणानाम् ३, ३, ऽ. इ. इ. इ. इ.

सवीवधता इ. घ. विवध.

सर्वेतु in einer Formel VS. 15,9.

सर्वृध् (2. स + वृध्) adj. Wachsthum habend VS. 16,30.

सवृष्टिक (von 2. स → वृष्टि) adj. von Regen begleitet Verz. d. Oxf. H. 184, a, 83.

सबेग (2. स + बेग) adj. 1) ungestüm: ्म adv.: उवाच Pahkar. 89,13. — 2) von gleicher Geschwindigkeit: वापबेग ? R. 5,35,41.

सवेषी adj. = समानवेषी Vop. 6,97.

मैंबेट्स् (2. स → 2. वे°) adj. gemeinsamen Besitz habend: Agui-Soma RV. 1,93,9.

सवेश (2. स + वेश) adj. benachbart AK. 3,2,16. H. 1450. Hall. 4, 7. am Ende eines comp. (das vorangebende Wort behält seinen Ton)